

Indsats paa en Række Punkter, og at dette er blevet fuldkommen ubesvaret af det ærede Medlem, der heller ikke under min Nærværelse indlod sig paa nogen som helst Diskussion om de af mig skitserede Forslag. Det ærede Medlem kommer derfor til at blive staaende ved den Passivitetens Pæl, han rejste i Udvalget, den kommer han til at vedkende sig ogsaa her i dette høje Ting. Men jeg spørger det ærede Medlem: Hvorfor har han ikke forsøgt at udforme Socialdemokratiets Stilling til denne Sag i Ændringsforslagsform? Hvorfor undlod han, da jeg stillede mine aldeles foreløbige Forslag, som jeg indbød til en Forhandling om, og da disse ikke fra nogen Side blev afvist, da de fremførtes — hvorfor undlod da det ærede Medlem at stille sine Forslag ved Siden af mine, hvis det var hans Mening at faa etableret den Forhandling, han havde givet Tilsagn om. Det ærede Medlem kan ikke her klare sig med Gentagelse af Paastanden om de Vilkaar, der blev budt ham. De Vilkaar svarede i enhver Henseende til de Tilsagn, der var givet ham. Uden om dette kommer det ærede Medlem ikke.

Nu siger det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), at denne Forhandling kun kunde være ført ved en Tilslutning til Socialdemokratiet, ved en Tagen Standpunkt imod det konservative Folkeparti. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem bygger dette paa. Jeg er tidligere kommet med et Lovforslag om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring til det høje Landsting efter at have naaet en Overenskomst med det konservative Parti i Folketinget, saaledes at Lovforslaget kunde føres over til dette høje Ting, og jeg har ført Forhandlingen her i Tinget med det Formaal at naa til en Overenskomst; da det ikke lykkedes, gik Sagen i Fællesudvalg, og den blev dér behandlet til Ende, saaledes at et Resultat blev naaet. Jeg skønner ikke, hvad der skulde udelukke noget tilsvarende ved Behandlingen af det her foreliggende Forslag. Der forelaa overhovedet intet som helst, der udelukkede disse Muligheder, men det ærede Medlem ønskede ikke at prøve dem. De Herrer ønskede ikke at sætte noget som helst Arbejde ind paa at omsætte disse Muligheder i Virkelighed. De Herrer foretrak at blive staaende som de protesterende og passive, og det er maaske nok et Stade, der kan tjene deres agitatoriske Interesser, men det kan i alt Fald ikke tjene andres Interesser, som de paastaar sig sat til at varetage. Derfor har det ærede 9de Medlem

for 6te Kreds aldeles ikke Ret i det, han udtalte. Det konservative Folkeparti har tidligere accepteret Ændringer, som man principielt ikke kunde være glad for, accepteret dem for at opnaa Enighed, og der foreligger intet som helst, der beviser, at dette ikke ogsaa kunde være opnaaet ved denne Lejlighed.

Naar det ærede 9de Medlem for 6te Kreds siger, at han formener, at Socialdemokratiets Holdning har været dikteret af Ønsket om at presse Ministeren endnu længere frem, end han var kommet, maa jeg sige, at jeg forstaar slet ikke, hvad han mener med denne Udtalelse. Jeg har ikke følt noget som helst Pres. Den, der staar fast paa samme Sted, uden Aktivitet, hverken i Ord eller Handling, fra ham udgaaer intet Pres. Saa klog tror jeg det ærede 9de Medlem for 6te Kreds er, at han erkender dette. Nej, havde Socialdemokratiet stillet sine Ændringsforslag, var vi kommet ind i en positiv Forhandling om dem og de af mig skitserede, er det muligt, at et saadant Pres kunde være kommet, og for saa vidt jeg havde erkendt Rimeligheden af de Krav, Socialdemokratiet stillede, vilde jeg da have bestræbt mig for at naa til en Ordning med det Formaal at tjene den Neutralitetens Aand, som jeg mener skal besjæle en saadan Lovgivning, naar den skal svare til sin Hensigt. Men noget Forsøg i saa Henseende er, som sagt, aldeles ikke blevet gjort.

Saa siger det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), at dette Lovforslag vil komme igen, eller ogsaa vil der komme en Tillægslovgivning. Det er muligt, vi har set den ene Tillægslov efter den anden komme til den hidtil gældende Arbejdsløshedslov, ja i Grunden til alle de Arbejdsløshedslove, vi har haft, lige siden vi fik den første i 1907. Der er kommet Tillægslov paa Tillægslov, dikteret af skiftende Situationer, som man ikke mente at kunne klare ved de Bestemmelser, den gældende Lovgivning indeholdt, og jeg tør paa ingen Maade forsikre, at saadanne Situationer ikke ogsaa kan opstaa i den kommende Tid. Men saa maa vi tage dem, som vi har taget tilsvarende Situationer i den svundne Tid, og jeg har oven i Købet gjort Rede for, hvilken Grundbetragtning jeg, hvis det bliver mig, der til den Tid har Ansvar, vil anlægge, nemlig den, at hvis der skal skaffes Hjælp til arbejdsløse udover den, der gennem denne Lovgivning gives Adgang til, kan det ikke ske ved en Udvidelse af Lovens